

॥१२॥ भूय इति चंडत्वादिदोषवन्तोपिपृज्याएवत्यर्थः ॥१३॥ १४॥ १५॥ १६॥ १७॥ अमर्षणानुब्राम्हणकोपासहनात् ॥१८॥ १९॥ २०॥ २१॥ २२॥ तेनोर्गस्थंस्वकुलमिति शेषः ॥२३॥ ॥ इति अनुब्राम्हण
 इत्येवं ब्राम्हणीतास्ते समारव्यातामयानघ ॥ विप्राणामनुकंपार्थं तेन प्रोक्तं हि धीमता ॥१२॥ भूयस्तेषां बले मयेय आराज्ञस्तपस्विनः ॥ दुर्गसदाश्वचंडाश्वभ
 साः क्षिप्रकारिणः ॥१३॥ सत्येषां सिंहसत्त्वाश्वव्याघ्रसत्त्वास्तथापरे ॥ वराहमृगसत्त्वाश्वजलसत्त्वास्तथापरे ॥१४॥ सर्पस्य शोसमाः केचित्तथान्ये मकरस्मृशः
 विभाष्य घातिनः केचित्तथा च कर्दहणीपरे ॥१५॥ संति चाशी विषसमाः संति मंदास्तथापरे ॥ विविधानीह दृत्तानि ब्राम्हणानां युधिष्ठिर ॥१६॥ मे कलाद्रा
 विडालादाः पौंड्राः कान्वशिरास्तथा ॥ शौण्डिका दरदादार्वाश्चैराः शबर बर्बराः ॥१७॥ किरातायवनश्चैव तास्ताः क्षत्रियजातयः ॥ दृषलत्वमनुप्राप्ता ब्राम्ह
 णानाममर्षणात् ॥१८॥ ब्राम्हणानां परिभवादस्मराः सलिले जायाः ॥ ब्राम्हणानां प्रसादाच्चैव वाः स्वर्गे निवासिनः ॥१९॥ अशस्यं स्पृष्टुमाकाशमचाल्यो
 हिमवान्गरिः ॥ अधार्यो सेतुना गंगा दुर्जया ब्राम्हणा भवि ॥२०॥ न ब्राम्हणविरोधेन शक्या शास्ते वसं धरा ॥ ब्राम्हणा हि माहोत्मानो देवानामपि देवताः
 ॥२१॥ तान् नृजयस्व सततं दानेन परिचर्यया ॥ यदीच्छसि महीं भोक्तुमिमांसागरमेखलां ॥२२॥ प्रतिग्रहेण तेजो हि विप्राणां शोभ्यते नय ॥ प्रतिग्रहं येने
 च्छेयुस्ते भ्योरक्षं त्वयानृप ॥२३॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि आनुशासनिके पदानधर्मे ब्राम्हणप्रशंसायां पंचविंशोऽध्यायः ॥३५॥
 भीष्म उवाच अत्राप्युदाहरंतीममितिहासं पुरातनं ॥ शक्र उवाच केन शंबरवृत्तेन स्वजात्यानयतिष्ठसि ॥१॥ शक्रो ह्यज्ञातरूपेण जटीभूतवारजोगुणः ॥ विरूपं रथमा
 स्थाय प्रभं प्रच्छुशं बरं ॥२॥ शक्र उवाच केन शंबरवृत्तेन स्वजात्यानयतिष्ठसि ॥ श्रेष्ठं त्वोकेन मन्यंते तद्वत्प्रवृत्तिस्तत्त्वतः ॥३॥ शंबर उवाच नास्
 यामियदा विप्रा ब्राम्हमेव च मे मते ॥ शास्त्राणि वदंती विप्रा न संमन्यामि यथास्मत् ॥४॥ श्रुत्वा च नावजानामि नापराध्यामि किं हि चित् ॥ अभ्यन्यो भ्यनुष्टब्धो
 मिपादो गृणहामि धीमतां ॥५॥ ते विश्रब्धाः प्रभार्थं ते संसृच्छंते न च मां सदा ॥ प्रमत्तेष्वप्रमत्तोस्मि सदा स्मत्तेषु नागृमि ॥६॥ ते मां शास्त्रपथेषु कं ब्रम्हण्यम
 नसृय कं ॥ समासि चंति शास्तरः क्षौद्रं मध्वि च मक्षिकाः ॥७॥ यच्च भार्येति संतुष्टास्तच्च गृणहामि मेधया ॥ समाधिमत्स नो नित्यमनुलोममन्वितयं ॥८॥

पर्वणि नैलकंठीयभारतभाष्ये पंचविंशोऽध्यायः ॥३५॥ ॥३६॥ ॥ अत्रापीत्यध्यास्य तात्पर्यं अस्मराणामपि श्रीब्राम्हणप्रसादलभ्येवेति ॥१॥ २॥ ३॥ ४॥ ५॥ ६॥ मां गयि मधुं अमृततुल्यं विद्यां
 समासि चंति क्षौद्रं मधुपटलं मक्षिकामध्वि चेत्याद्युक्त्या योज्यं ॥७॥ समाधिं ब्राम्हणेषु निष्ठां ॥८॥